EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 12.10.2005
KOM(2005) 490 lopullinen

2005/0207 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON PUITEPÄÄTÖS

saatavuusperiaatteen mukaisesta tietojenvaihdosta

(komission esittämä)

{SEK(2005) 1270}

PERUSTELUT

1. Ehdotuksen tausta

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Lainvalvonnan alalla harjoitettava yhteinen toiminta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen (vrt. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 29 artikla) kehittämiseksi edellyttää uuden periaatteen soveltamista lainvalvontaa koskevaan tietojenvaihtoon. Tämä on tarpeen, jotta rikollisuuden torjunnan edellyttämät tiedot voisivat siirtyä esteettä EU:n sisärajojen yli. Tästä syystä Haagin ohjelman III.2.1 luvussa komissiota kehotettiin laatimaan vuoden 2005 loppuun mennessä säädösehdotus, jonka myötä ns. saatavuusperiaatetta sovellettaisiin 1. tammikuuta 2008 alkaen.[1] Oikeus- ja sisäasioiden neuvosto hyväksyi 2. ja 3. kesäkuuta 2005 pidetyssä kokouksessaan neuvoston ja komission laatiman Haagin ohjelman toteuttamista koskevan toimintasuunnitelman[2]. Toimintasuunnitelman 3.1 luvussa vahvistettiin, että asiaa koskeva säädösehdotus olisi annettava vuonna 2005 samassa yhteydessä kuin ehdotus henkilötietojen siirtoa koskevista riittävistä takeista ja tehokkaista oikeuskeinoista rikosasioissa tehtävää poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä varten. Lontoossa 7. heinäkuuta tapahtuneiden terroristi-iskujen seurauksena ylimääräiseen istuntoon 13. heinäkuuta 2005 kokoontunut oikeus- ja sisäasioiden neuvosto pyysi komissiota aikaistamaan saatavuusperiaatetta koskevan ehdotuksensa esittämisen lokakuulle 2005, jotta unioni saisi yhteistyövälineet, joita se tarvitsee ehkäistäkseen ja torjuakseen terrorismia entistä tehokkaammin.

Saatavuusperiaatteen soveltaminen merkitsee sitä, että lainvalvontatietojen vaihtoa koskevat edellytykset muuttuvat yhdenmukaisiksi kaikkialla unionissa. Jos lainvalvontaviranomainen tai Europol tarvitsee tietoa lainmukaisten tehtäviensä suorittamiseen, se voi saada tiedon toisesta jäsenvaltiosta. Vastaavasti jäsenvaltion, jonka hallussa tieto on, on annettava tieto ilmoitettuun tarkoitukseen.

• Edeltävät vaiheet

Tietojenvaihdon keskeinen asema unionin turvallisuuspolitiikassa kävi ilmeiseksi sen jälkeen kun rajatarkastukset poistuivat sisärajoilta Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn vuoden 1990 yleissopimuksen (jäljempänä ’Schengenin yleissopimus’) täytäntöönpanon myötä. Schengenin yleissopimus helpotti tietojenvaihtoa, jonka lähtökohtana oli vastaaminen toisen jäsenvaltion lainvalvontaviranomaisen esittämään tietopyyntöön, ja edisti sähköistä tietojenvaihtotekniikkaa henkilöjä ja omaisuutta koskevien ilmoitusten yhteydessä. Schengenin sopimus tuli voimaan vuonna 1995, ja sen tarjoamia mahdollisuuksia on sen jälkeen hyödynnetty runsaasti. Tietojenvaihto on ollut niin vilkasta, että yksityiskohtaisempien sääntöjen tarpeen vuoksi on sittemmin laadittu monia kahdenvälisiä yhteistyösopimuksia.

Tässä puitepäätöksessä säädetään, että jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisilla sekä Europolin virkamiehillä on verkossa suora pääsy saatavilla oleviin tietoihin ja niistä tiedoista laadittuun keskushakemistoon, joihin ei ole verkossa suoraa pääsyä. Kyse on Schengenin yleissopimuksen mukaista tietojenvaihtoa laaja-alaisemmasta yhteistyöstä, ja näin ollen täysin uudesta yhteistyömuodosta. Se ei kuulu Schengenin säännöstöön, joka on sisällytetty osaksi Euroopan unionia vuonna 1997 tehtyyn Amsterdamin sopimukseen liitetyllä pöytäkirjalla.

---

[1] EUVL C 53, 3.3.2005, s. 1.

[2] EUVL C 198, 12.8.2005, s. 1.

Tästä syystä tällä puitepäätöksellä ei muuteta Schengenin säännöstöä.

Tämän puitepäätöksen nojalla Europol voi täyttää tehokkaammin Euroopan poliisiviraston perustamisesta 26. heinäkuuta 1995 tehdystä yleissopimuksesta (Europol-yleissopimus)[3] johtuvat tehtävänsä. Se voi myös kehittää tiedotusstrategioita relevanttien tietojen paremman saatavuuden ansiosta ja ehkäistä ja torjua järjestäytynyttä rikollisuutta sekä terrorismia käyttämällä saatavilla olevia tiedonvälityskanavia mahdollisimman laaja-alaisesti.

Viime aikoina on kehitetty myös muita EU:n laajuisia innovatiivisia toimintalinjoja. Merkittävimpiä näistä ovat Ruotsin esittämä puitepäätösluonnos tietojen ja tiedustelutietojen vaihdon yksinkertaistamisesta ja seitsemän jäsenvaltion 27. toukokuuta 2005 Prümissä Saksassa allekirjoittama yleissopimus rajatylittävän yhteistoiminnan kehittämisestä erityisesti terrorismin, rajatylittävän rikollisuuden ja laittoman maahanmuuton torjumiseksi.

Rikosten ehkäisemisen, havaitsemisen ja tutkinnan mahdollistamiseksi, helpottamiseksi tai nopeuttamiseksi tarvittavien tietojen saatavuutta kaikkialla EU:ssa haittaavat pääasiassa seuraavat seitsemän estettä:

– Kahden- ja monenväliset sopimukset jäsenvaltioiden välillä ovat joko maantieteellisesti rajattuja tai ne eivät velvoita jäsenvaltioita antamaan tietoja, joten tietojenvaihto on harkinnanvaraista.

– Nykyiset lainvalvontayhteistyön muodot edellyttävät yleensä kansallisten tai keskitettyjen yhteysviranomaisten toimenpiteitä. Viranomaisten välinen suora tietojenvaihto on edelleen poikkeuksellista.

– EU:n tasolla ei ole vielä käytössä tietojen pyytämistä ja vastaanottamista koskevaa standardimenettelyä, vaikka kehitystä tähän suuntaan on tapahtunut Ruotsin aloitteen myötä (ks. jäljempänä).

– EU:n tasolla ei ole käytössä tehokkaita menetelmiä sen selvittämiseksi, onko tietoja saatavilla ja mistä tiedot voi saada.

– Tietojen saantiin ja vaihtoon liittyvät edellytykset vaihtelevat, ja poliisi-, tulli- ja oikeudellisen yhteistyön väliset erot haittaavat tehokasta tietojenvaihtoa.

– Tarjotun suojan erot haittaavat luottamuksellisten tietojen vaihtoa.

– Toisesta jäsenvaltiosta saatujen tietojen lainmukaisen käytön valvontaa koskevat yhteiset säännöt puuttuvat, ja tietojen lähteen ja alkuperäisen käyttötarkoituksen selvittäminen on vaikeaa.

Tällä puitepäätöksellä pyritään yhdessä tietosuojaa koskevan puitepäätöksen kanssa poistamaan nämä esteet.

[3] EYVL C 316, 27.11.1995, s. 2.

- **Voimassa olevat säännökset**

– Schengenin sopimuksen soveltamisesta vuonna 1990 tehty yleissopimus. Yleissopimuksen 39 artiklassa määrätään pyynnöstä tapahtuvasta tietojenvaihdosta poliisiasioissa, mutta siinä ei velvoiteta jäsenvaltioita vastaamaan pyyntöön. Tämän vuoksi menettelyn lopputulos on epävarma ja prosessiin kuluu aikaa. Lisäksi pyynnöt ja vastaukset välitetään keskusviranomaisten kautta, ja niitä vaihdetaan ainoastaan poikkeustilanteessa suoraan asianomaisten virkamiesten välillä. Tässä ehdotuksessa korostetaan tarvetta suorien tietojenvaihtokanavien käyttöön. Se sisältää myös yleisen vastausvelvollisuuden, josta on kuitenkin myönnetty muutamia yhdenmukaistettuihin syihin perustuvia poikkeuksia. Näin prosessia saadaan nopeutettua ja sen lopputulos on helpommin ennakoitavissa.

– Vuonna 1995 tehty Europol-yleissopimus ja sen pöytäkirjat. Yleissopimuksen 2 artiklan mukaan Europolin tavoitteena on parantaa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tehokkuutta ja niiden yhteistyötä terrorismin ja muun kansainvälisen ja järjestäytyneen rikollisuuden ehkäisemisessä ja torjunnassa. Europolin uusi tietojenvaihtojärjestelmä on parhaillaan sisäänajovaiheessa. Europolin uuden järjestelmän suurin haaste on kuitenkin tietojen puute. Järjestelmän tehokkuutta voidaan parantaa antamalla Europolille saatavuusperiaatteen nojalla oikeus saada tietoja toimivaltaansa kuuluvissa asioissa.

– Ruotsin esittämä puitepäätösluonnos tietojen ja tiedustelutietojen vaihdon yksinkertaistamisesta. Luonnoksella pyritään kehittämään edellä mainittua Schengenin yleissopimuksella perustettua mekanismia. Se yhdenmukaistaa tietojenvaihtoa koskevia oikeudellisia puitteita ja lyhentää vastausaikoja. Komission puitepäätösehdotuksen nojalla taas myönnetään verkossa suora pääsy saatavilla oleviin tietoihin ja niistä tiedoista laadittuun keskushakemistoon, joihin ei ole verkossa suoraa pääsyä. Lähtökohtana on jäsenvaltioiden ilmoitus niiden lainkäyttöalueella saatavilla olevista tiedoista. Tällä tavoin vältetään turhat tietopyynnöt, koska jo ennen tietopyynnön esittämistä tiedetään, onko haettu tieto saatavilla, mikä mahdollistaa tehokkaiden ja kohdennettujen pyyntöjen esittämisen. Lisäksi ehdotuksessa yhdenmukaistetaan kieltäytymisperusteita, jotka sitovat viranomaisia, joiden on kansallisen lainsäädännön mukaan hyväksyttävä pääsy tietoihin tai tietojen antaminen. Tietopyyntöön liittyvät epävarmuustekijät saadaan näin minimoitua.

– Prümissä 27. toukokuuta 2005 allekirjoitettu yleissopimus rajaylittävän yhteistoiminnan kehittämisestä erityisesti terrorismin, rajatylittävän rikollisuuden ja laittoman maahanmuuton torjumiseksi. Tämän (vielä ratifioimattoman) yleissopimuksen mukaisesti otetaan käyttöön kauaskantoisia toimenpiteitä tietojenvaihdon kehittämiseksi. Tämän puitepäätösehdotuksen ja kyseisen yleissopimuksen välillä on yhtymäkohtia, kuten keskushakemistojärjestelmä ja suora pääsy kansallisiin tietokantoihin. Yleissopimus on kuitenkin soveltamisalaltaan suppeampi ja se koskee tällä hetkellä vain seitsemää jäsenvaltiota.

- **Yhdenmukaisuus muiden politiikan alojen ja tavoitteiden kanssa**

Tällä puitepäätöksellä pyritään varmistamaan, että oikeutta vapauteen ja turvallisuuteen, oikeutta nauttia yksityis- ja perhe-elämän kunnioitusta, laillisuusperiaatetta ja rikoksista määrättävien rangaistusten oikeasuhteisuuden periaatetta noudatetaan täysimääräisesti (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 6, 7, 8, 48 ja 49 artikla).

Tavoitteisiin pyritään valtuuttamalla ainoastaan rikosten ehkäisemisen, havaitsemisen ja tutkinnan alalla toimivaltaiset kansalliset viranomaiset saamaan tietoja ja velvoittamalla

asianosaiset viranomaiset varmistamaan tietojen tarpeen ja laadun. Lisäksi komitea vahvistaa etukäteen, että tiedot ovat ainoastaan vastaavien toimivaltaisten viranomaisten saatavilla.

Tämän puitepäätöksen nojalla tapahtuvassa henkilötietojen käsittelyssä noudatetaan henkilötietojen suojasta rikosasioissa tehtävän poliisiyhteistyön ja oikeudellisen yhteistyön yhteydessä tehtyä neuvoston puitepäätöstä N:o 2006/XX/YOS ja Europol-yleissopimusta.

2. Asianomaisten osapuolten kuuleminen ja vaikutusten arviointi

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Kuulemismenettely, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus osallistujista

Komissio järjesti sidosryhmille kaksi lausuntokierrosta, joissa käsiteltiin rikosten ehkäisemisen, havaitsemisen ja tutkinnan mahdollistamiseksi, helpottamiseksi tai nopeuttamiseksi tarvittavien tietojen vaihtoa. Lausunnoissa pohdittiin saatavuusperiaatteen käsitettä ja annettiin palautetta täytäntöönpanostrategioista sekä nykyistä tehokkaammista tavoista perusoikeuksien suojaamiseksi. Lisäksi tutkittiin vaikutustenarvioinnin yhteydessä kehitettyjen eri vaihtoehtojen toteuttamiskelpoisuutta. Ensimmäisellä kierroksella kartoitettiin vallitsevaa tilannetta kyselylomakkeen avulla. Toisella kierroksella tuloksia analysoitiin ratkaisuhakuisemmin.

Komissio keskusteli 9. ja 10. marraskuuta 2004 ja 2. maaliskuuta 2005 pidetyissä kokouksissa lainvalvontaorganisaatioista vastaavien kansallisten ministeriöiden sekä Europolin ja Eurojustin edustajien kanssa.

Komissio järjesti 23. marraskuuta 2004 ja 8. maaliskuuta 2005 kuulemistilaisuudet ihmisoikeusalan sidosryhmien ja Euroopan parlamentin kansalaisvapauksien ja -oikeuksien valiokunnan edustajille, joilta saatiin palautetta kansalaisyhteiskuntaan liittyvistä kysymyksistä.

Kansallisten tietosuojaviranomaisten edustajia ja Euroopan tietosuojavaltuutettua sekä yhteisen valvontaviranomaisen sihteeristön edustajia kuultiin 22. marraskuuta 2004 ja 11. tammikuuta 2005.

Yhteenveto vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

Lainvalvonnan sidosryhmien kuuleminen varmisti sen, että tarvitaan innovatiivista lähestymistapaa uusien tietojenvaihtomahdollisuuksien kehittämiseksi. Lisäksi tämä sidosryhmä korosti tarvetta käytännönläheisyyteen, käyttötarkoituksen perusteella kohdennettuun tietoon ja yhteisiin puitteisiin tietojenvaihdolle. Tämän kuulemisen perusteella yhtäläisen tiedonsaantioikeuden periaatteeseen liittyvien ehdotuksen säännösten yhteyteen lisättiin vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen liittyviä säännöksiä (esim. tietopyynnön käsittely pyynnön esittäneessä jäsenvaltiossa noudatettujen edellytysten mukaisesti). Lisäksi ehdotukseen lisättiin kuulemisen perusteella säännös komiteamenettelyn soveltamisesta tietojenvaihtoa koskevien teknisten yksityiskohtien valmisteluun.

Ihmisoikeusalan sidosryhmien ja Euroopan parlamentin edustajien kuulemisessa keskityttiin pääasiassa tietojenvaihtoketjun eri vaiheiden jäljitettävyyteen tehokkaiden oikeussuojakeinojen tueksi.

Tietosuojaviranomaisten edustajien lausuntojen perusteella ehdotuksessa tehdään ero kaikkiin

aloihin sovellettavien yleisperiaatteiden ja vain tietyntyyppiseen tietoon sovellettavien erityisten periaatteiden välillä. Lisäksi lausuntojen perusteella on laadittu artiklat, jotka koskevat saatavuusperiaatteen nojalla käsiteltyjen tietojen jäljitettävyyttä, ja lisätty puolustautumisoikeutta (ts. oikeus tutkia pyydettyjä ja saatuja tietoja) koskevat säännökset.

- **Asiantuntijalausunnot**

Tieteellinen asiantuntemus kyseisillä aloilla

Komissio järjesti tarjouskilpailun tutkimuksesta sen kartoittamiseksi, kuinka laaja-alaista saatavuusperiaatteen mukaista tietojenvaihtoa koskevaa lainsäädäntöä tarvitaan lainvalvontayhteistyöhön. Lisäksi pyydettiin selvittämään optimaaliset strategiat perusoikeuksien suojaamiseksi henkilötietoja käsiteltäessä mm. nykyisiä kansallisia käytänteitä vertaamalla.

Käytetty menetelmä

Komissio järjesti rajoitetun tarjouskilpailun vertailevan tutkimuksen toteuttamiseksi tietojenvaihtojärjestelmistä, joita lainvalvontaviranomaiset nykyisin käyttävät rikosten ehkäisemiseen, havaitsemiseen ja tutkintaan. Tutkimuksessa analysoitiin tietojenvaihdon esteitä ja valmisteltiin strategioita ongelmien ratkaisemiseksi. Tiedekirjallisuutta analysoitiin ja tietojenvaihtomenetelmiä tutkittiin kansallisten oikeusjärjestelmien ja keskeisen EU-lainsäädännön yhteydessä. Lainvalvontaviranomaisten mahdollisuuksia päästä autonomisesti tietoihin pohdittiin analysoimalla jäsenvaltioille toimitettuun kyselylomakkeeseen esitettyjä vastauksia. Toisessa vaiheessa tutkimushypoteeseista keskusteltiin Europolin yhteyshenkilöiden ja Europolin henkilöstön kanssa 11. toukokuuta 2005 Europolin tiloissa pidetyssä kokouksessa. Tutkimuksessa tarkasteltiin myös mahdollisia ongelmakohtia, ja näiden perusteella testattiin tutkimushypoteeseja.

Pääasialliset järjestöt/asiantuntijat, joita on kuultu

Kansallisista lainvalvontaorganisaatioista vastaavat jäsenvaltioiden viranomaiset, tietosuojaviranomaisten edustajat (myös Euroopan tietosuojavaltuutettu), Europol (myös Europolin yhteyshenkilöt), ihmisoikeusalan sidosryhmät ja Euroopan parlamentin kansalaisvapauksien ja -oikeuksien valiokunta.

Saatujen ja varteenotettujen neuvojen tiivistelmä

Vakavien riskien ja pysyvien haitallisten seurausten mahdollisuutta ei ole mainittu.

Ehdotuksessa noudatetaan neuvoa rajoittaa tietojensaantioikeus sellaisiin tietoihin, joihin toimivaltaisilla viranomaisilla on autonominen pääsy, tarvittaessa saatuaan luvan muulta kuin nimetyltä viranomaiselta. Ehdotukseen on lisätty myös säännös tietopyynnön käyttöönottamisesta. Sen tarkoituksena on helpottaa sellaisten tietojen käsittelyä ja jäljittämistä, joihin ei ole suoraa pääsyä verkossa, mutta haun tuloksena saadaan osuma jäsenvaltion ylläpitämään keskushakemistoon. Jäsenvaltioiden olisi laadittava tällainen hakemisto kaikista relevanteista tiedoista, joihin ei ole suoraa pääsyä.

Asiantuntijaneuvojen saattaminen julkisesti saataville

Päätelmät perustuivat vertailevaan tutkimukseen, joka laadittiin rajoitetun tarjouskilpailun

perusteella.

- **Vaikutusten arviointi**

Lainvalvontaviranomaisten välisen esitutkintavaiheen tietojenvaihdon parantamiseksi tarkasteltiin seuraavia neljää säädösvaihtoehtoa:

– Ei anneta uutta lainsäädäntöä:

Toimenpiteistä luopuminen merkitsisi nykytilanteen jatkumista, mikä ei täysin vastaa merkittävimpiin turvallisuuspoliittisiin haasteisiin. Mikään voimassa oleva instrumentti tai hanke ei sisällä tämän puitepäätöksen tavoitteena olevia parannuksia.

– Yhtäläisen tiedonsaantioikeuden periaatteen soveltaminen:

Yhtäläisen tiedonsaantioikeuden periaatteeseen pohjautuva tietojenvaihto mahdollistaa sen, että tietopyyntö voidaan käsitellä kansallisella tasolla samoin edellytyksin kuin tietopyynnön esittäneessä jäsenvaltiossa. Vaikka tässä periaatteessa otetaan huomioon – toisin kuin edellisessä vaihtoehdossa – yhteinen vastuu turvallisuudesta, se ei kuitenkaan poista asiaan liittyviä ongelmia: pitkähköä vastausaikaa, tietopyynnön lopputuloksen epävarmuutta, vastaamisvelvollisuuden puuttumista ja noudatettavien ehtojen moninaisuudesta johtuvia ongelmia.

– Vastavuoroisen tunnustamisen periaate, jonka soveltamisen edellytyksenä on yhtäläinen tiedonsaantioikeus. Lisäksi tarvitaan menetelmä, jolla arvioidaan tiedonsaantiin oikeutettujen viranomaisten keskinäistä vastaavuutta:

Tämä vaihtoehto sisältää edellisen tavoin muista jäsenvaltioista peräisin olevien pyyntöjen kansallisen käsittelyn, mutta helpottaa joitakin hallinnointiongelmia. Sen perusteella pyyntöä on noudatettava, jos viranomainen, joka voi saada tiedon jäsenvaltiossa, jonka hallussa tieto on, ja toisen jäsenvaltion viranomainen, joka tarvitsee tiedon lakisääteisten tehtäviensä suorittamiseen, on muodollisesti todettu toisiaan vastaaviksi. Tämä vaihtoehto ei kuitenkaan kata tilanteita, joissa ei ole käytettävissä luotettavia keinoja sen selvittämiseksi, onko tieto tosiasiassa saatavilla. Tämä heikentää tiedonsaantioikeuden käytännön vaikutuksia.

– Vastavuoroisen tunnustamisen periaate, jonka soveltamisen edellytyksenä on yhtäläinen tiedonsaantioikeus. Lisäksi tarvitaan menetelmä, jolla arvioidaan tiedonsaantiin oikeutettujen viranomaisten keskinäistä vastaavuutta, ja hakemistojärjestelmä sellaisten tietojen hakemiseksi, joita ei ole saatavilla suoraan verkossa:

Tämä vaihtoehto perustuu edelliseen ja sillä poistetaan esteet, joilla haitataan pääsyä saatavilla oleviin tietoihin. Se velvoittaa jäsenvaltiot antamaan pääsyn sovituntyyppisiin tietoihin muiden jäsenvaltioiden vastaaville toimivaltaisille viranomaisille samoin edellytyksin kuin kansallisille viranomaisille. Tämä edellyttää, että annetaan suora pääsy sellaisiin kansallisiin tietokantoihin, joihin toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla on suora pääsy, ja tiedotetaan sellaisten tietojen olemassaolosta, joihin ei ole suoraa pääsyä verkossa. Ehdotuksessa säädetään, että antaakseen tietoja sellaisista tiedoista, joita ei ole saatavilla verkossa, jäsenvaltioiden on tarjottava toisilleen tietohakemistoja, joita voi tutkia verkossa. Nämä hakemistot osoittavat, onko tieto saatavilla ja mikä viranomainen pitää tietoa hallussaan tai käsittelee sitä. Lisäksi vaihtoehdon myötä otetaan käyttöön tietopyyntö, jonka perusteella keskushakemistosta haettu tieto voidaan saada. Tämän pyynnön esittää tietoa tarvitseva toimivaltainen viranomainen. Näin vältetään

turhat tietopyynnöt, sillä järjestelmän ansiosta tiedetään jo ennen pyynnön esittämistä, onko haettu tieto saatavilla, mikä mahdollistaa tehokkaiden ja kohdennettujen pyyntöjen esittämisen. Esitettyjen pyyntöjen ja tietojenvaihdon tallettaminen varmistaa tietojenkäsittelyn jäljitettävyyden ja antaa asianmukaiset oikeussuojakeinot henkilöille, joita koskevia tietoja käsitellään.

Tarkasteltaessa vaikutusta perusoikeuksiin olisi korostettava, että puitepäätös edistää perusoikeuskirjan 2 ja 3 artiklan täytäntöönpanoa, jonka mukaan jokaisella on oikeus elämään ja henkilökohtaiseen koskemattomuuteen. Niiden henkilöjen yksityisyyden suojaa, joita koskevia tietoja käsitellään tämän puitepäätöksen nojalla, on parannettu henkilötietojen suojasta rikosasioissa tehtävän poliisiyhteistyön ja oikeudellisen yhteistyön yhteydessä tehdyllä neuvoston puitepäätöksellä.

Puitepäätös noudattaa lisäksi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan määräyksiä, joissa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen asetetaan keskeiselle sijalle unionin toiminnassa. Puitepäätöksessä tämä otetaan huomioon toteuttamalla vaikutustenarvioinnissa esitetty neljäs vaihtoehto, joka varmistaa asetetun tavoitteen saavuttamisen.

Komissio on toteuttanut vaikutustenarvioinnin (työohjelman ulkopuolella), joka sisältyy seuraavalla verkkosivustolla saatavilla olevaan selvitykseen: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/impact/index_en.htm.

3. Ehdotuksen oikeudelliset näkökohdat

- **Tiivistelmä ehdotetuista toimista**

Puitepäätöksessä velvoitetaan jäsenvaltiot varmistamaan, että lainvalvontaan liittyvät tiedot, ts. rikosten ehkäisemisen, havaitsemisen ja tutkinnan mahdollistamiseksi, helpottamiseksi tai nopeuttamiseksi tarvittavat tiedot, joita tähän tehtävään nimetyt viranomaiset tai yksityiset tahot valvovat, annetaan muiden jäsenvaltioiden vastaaville toimivaltaisille viranomaisille, jos ne tarvitsevat tietoja lakisääteisten tehtäviensä suorittamiseen, ja Europolille, jos se tarvitsee tiedot lakisääteisten tehtäviensä suorittamiseen Europol-yleissopimuksen ja sen pöytäkirjojen mukaisesti. Saatavilla olevat tiedot annetaan joko suoraan verkossa tai tietopyyntöön perustuvan siirron avulla sen jälkeen, kun pyydetyt tiedot on löydetty keskushakemistosta, jonka jäsenvaltiot laativat tiedoista, joihin ei ole suoraa pääsyä.

Tämä ei kuitenkaan merkitse velvoitetta kerätä tietoja pakkotoimenpiteiden avulla.

Jos kansallinen lainsäädäntö edellyttää tietojen siirtoon lupaa muulta viranomaiselta kuin tietoa hallussaan pitävältä viranomaiselta, kyseistä tietoa hallussaan pitävän tai käsittelevän viranomaisen (’nimetty viranomainen’) on hankittava lupa tietoa tarvitsevan jäsenvaltion lainvalvontayksikön puolesta.

Tietopyynnön mukaisesta tietojensiirrosta voi kieltäytyä ainoastaan puitepäätöksessä vahvistetuin perustein. Niitä sovelletaan kuitenkin vain silloin, kun vähemmän rajoittavat vaihtoehdot ovat osoittautuneet hyödyttömiksi. Puitepäätöstä sovelletaan tietojenvaihtoon ennen syytteen vireillepanoa eikä se vaikuta vastavuoroisiin oikeusapumekanismeihin.

- **Oikeusperusta**

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 30 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 34 artiklan 2 kohdan b alakohta.

- **Toissijaisuusperiaate**

Toissijaisuusperiaatetta noudatetaan, koska ehdotus ei kuulu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan.

Jäsenvaltiot eivät seuraavasta syystä voi riittävästi saavuttaa yksinään ehdotuksen tavoitteita.

Jäsenvaltioiden aikaisempi toiminta tällä alalla ei ole tuottanut tulosta. Tietojen saatavuudelle on vielä liian monia oikeudellisia ja hallinnollisia esteitä, jotka johtuvat mm. tietojen epäämiseen johtavasta kansallisten viranomaisten välisestä kilpailusta. Kansallisten säännösten erot hidastavat niin ikään tietojenvaihtoa. Saadakseen tietoja asianomaisten viranomaisten on toisinaan vedottava muiden jäsenvaltioiden vastaavien virkamiesten hyväntahtoisuuteen, koska selkeitä sääntelypuitteita ei ole.

Vakava ja järjestäytynyt rikollisuus, myös terrorismi, on kansainvälinen ilmiö, jota mikään jäsenvaltio ei voi yksin tehokkaasti vastustaa. Tehokkuus edellyttää yhteisiä sääntöjä ja menetelmiä tietojenvaihdon helpottamiseksi EU:n tasolla.

Ehdotuksen tavoitteet saavutetaan paremmin unionin toimilla seuraavasta syystä.

Säännöistä sopiminen EU:n tasolla vähentää tietojenvaihdon edellyttämiä resursseja, sillä jatkossa ei ole enää tarpeen ylläpitää lukuisia kahdenvälisiä yhteyksiä ja monenvälisiä verkostoja. Tapauskohtaisen hallitustenvälisen yhteistyön järjestämisestä aiheutuvat kustannukset ovat suuremmat, jos tietojen luovuttamiseen sovelletaan 25 erilaista sääntökokonaisuutta. Euroopan unioni on myös asianmukainen taso, koska lainvalvontaviranomaisten tiedontarve perustuu pitkälti maidenväliseen integraatiotasoon. Koska EU on pitkälle yhdentynyt, pääosa jollekin jäsenvaltiolle tarpeellisista tiedoista on toisten jäsenvaltioiden hallussa.

Yhteinen säännöstö korvaa 25 varsin erilaista tietojen luovuttamiseen sovellettavaa sääntökokonaisuutta.

Jos toimivaltaiset viranomaiset kaikkialla EU:ssa käsittelevät relevantteja tietoja, tämä tukee kansallisen ja unionin tason pyrkimyksiä parantaa EU:n valmiuksia ehkäistä ja torjua terrorismia. Toiminnan tavoitteena on valtuuttaa lainvalvontaviranomaiset ja Europol saamaan tarvittavat lainvalvontatiedot, jotka ovat saatavilla jossakin toisessa jäsenvaltiossa. Ilman EU:n tason toimintaa ei voida olla täysin varmoja siitä, että tiedot ovat saatavilla toisessa jäsenvaltiossa, eikä yhdenmukaistaa menetelmiä tietojen saamiseksi.

Ehdotus on sen vuoksi toissijaisuusperiaatteen mukainen eikä rajoita Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 33 artiklan soveltamista.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Ehdotuksella asetetaan vähimmäisvaatimukset eikä sillä estetä sellaisten kahden- tai monenvälisten tietojenvaihtojärjestelmien kehittämistä, jotka menevät tätä puitepäätöstä pidemmälle. Viittaus kansalliseen lainsäädäntöön on säilytetty silloin, kun se ei estä tietojensaantimekanismin tehokkuutta ja ennakoitavuutta, sillä näin varmistetaan oikeusturvatakeet.

- **Säädöslajin valinta**

Ehdotettu säädös: Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklan 2 kohdan b alakohtaan perustuva puitepäätös.

Muut säädöslajit eivät soveltuisi seuraavasta syystä.

Vaihtoehtona olisi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklan 2 kohdan c alakohtaan perustuva neuvoston päätös. Tällöin ei kuitenkaan voitaisi yhdenmukaistaa tietopyynnön esittämistä ja siihen vastaamista koskevia edellytyksiä tai edellytyksiä, joiden perusteella pääsyoikeus saadaan tai tiedot siirretään ja joita pyynnön kohteena olevan ja pyynnön esittäneen jäsenvaltion viranomaisten on noudatettava.

4. Talousarviovaikutukset

Ehdotetun puitepäätöksen täytäntöönpano aiheuttaa Euroopan yhteisöjen talousarvioon kohdennettavia hallintomenoja, jotka aiheutuvat 5 ja 19 artiklan nojalla perustettavan komitean kokouksista ja sihteeripalveluista.

5. Lisätiedot

- **Vastaavuustaulukko**

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle puitepäätöksen soveltamiseksi antamansa kansalliset säännökset sekä näiden säännösten ja tämän puitepäätöksen säännösten välinen vastaavuustaulukko.

- **Yksityiskohtainen selitys**

Ei esitetä.

2005/0207 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON PUITEPÄÄTÖS

saatavuusperiaatteen mukaisesta tietojenvaihdosta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 30 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[4],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[5],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan unionin tavoitteena on antaa kansalaisille korkeatasoinen suoja vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvalla alueella kehittämällä jäsenvaltioiden yhteistä toimintaa rikosasioissa tehtävän poliisiyhteistyön ja oikeudellisen yhteistyön yhteydessä.

(2) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä vahvistetaan tarve jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten väliseen tehostettuun tietojenvaihtoon rikosten ehkäisemistä, havaitsemista ja tutkintaa varten.

(3) Eurooppa-neuvoston 4 päivänä marraskuuta 2004 hyväksymässä Haagin ohjelmassa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden lujittamiseksi Euroopan unionissa korostettiin, että saatavuusperiaatteen mukainen rajatylittävä lainvalvontatietojen vaihtaminen edellyttää innovatiivista lähestymistapaa, ja kehotettiin komissiota esittämään asiaa koskevat ehdotukset viimeistään vuoden 2005 loppuun mennessä. Jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tarvitsevat tietoa lakisääteisten tehtäviensä suorittamiseen, tämän periaatteen nojalla niillä pitäisi olla mahdollisuus saada tieto jäsenvaltiolta, jonka hallussa kyseinen tieto on ja jonka olisi annettava tieto ilmoitettuun tarkoitukseen.

(4) Lisäksi Europolin olisi voitava käyttää saatavilla olevaa tietoa tehtäviensä suorittamiseen ja Euroopan poliisiviraston perustamisesta 26 päivänä heinäkuuta 1995 tehdyn yleissopimuksen[6] (jäljempänä ’Europol-yleissopimus’) mukaisesti.

(5) Lisääntyvien tietojenvaihtomahdollisuuksien vastapainoksi tarvittaisiin mekanismeja niiden henkilöjen perusoikeuksien suojaamiseksi, joiden henkilötietoja käsitellään tämän

---

4 EUVL C , s. .

5 EUVL C , s. .

6 EYVL C 316, 27.11.1995, s. 2; yleissopimus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan poliisiviraston perustamisesta tehdyn yleissopimuksen (Europol-yleissopimus) 43 artiklan 1 kohdan perusteella tehtävällä pöytäkirjalla kyseisen yleissopimuksen muuttamiseksi (EUVL C 2, 6.1.2004, s. 3).

puitepäätöksen mukaisesti. Henkilötietojen suojasta rikosasioissa tehtävän poliisiyhteistyön ja oikeudellisen yhteistyön yhteydessä tehtyä neuvoston puitepäätöstä N:o 2006/XX/YOS[7] (jäljempänä 'henkilötietojen suojasta tehty puitepäätös 2006/XX/YOS') sovelletaan silloin, kun jäsenvaltiot käsittelevät henkilötietoja tämän puitepäätöksen mukaisesti. Tietosuojaa koskevia Europol-yleissopimuksen määräyksiä sovelletaan silloin, kun Europol ja Europol-yleissopimuksen 24 artiklan nojalla Europolin toimintaa valvomaan perustettu yhteinen valvontaviranomainen käsittelevät henkilötietoja. Europol on vastuussa henkilötietojen laittomasta käsittelystä.

(6) Tällä puitepäätöksellä jäsenvaltiot olisi velvoitettava antamaan pääsy niiden viranomaisilla olevaan tietyntyyppiseen tietoon tai toimittamaan tällainen tieto muiden jäsenvaltioiden vastaaville viranomaisille, jotka tarvitsevat tietoa ennen syytteen vireillepanoa suorittaakseen lakisääteiset tehtävänsä rikosten ehkäisemisessä, havaitsemisessa ja tutkinnassa.

(7) Tätä velvoitetta olisi sovellettava ainoastaan liitteessä II lueteltuihin tietoryhmiin.

(8) Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle tämän puitepäätöksen soveltamiseen osallistuvat viranomaiset ja tiedot, jotka ovat kussakin jäsenvaltiossa saatavilla, sekä tietojen käytön edellytykset ja tarkoitus.

(9) Komissiolle ilmoitettujen tietojen perusteella olisi määritettävä niiden viranomaisten vastaavuus, joilla on pääsy eri tietoryhmiin, ja edellytykset, joita sovelletaan tietoon pääsyyn ja sen käyttöön.

(10) Tämän puitepäätöksen nojalla tietoa saavan vastaavan toimivaltaisen viranomaisen olisi käytettävä tietoa ainoastaan siihen tarkoitukseen, johon se on annettu. Annettua tietoa ei saa käyttää todisteena rikoksesta ilman tiedon antaneen jäsenvaltion oikeusviranomaisten ennakolta myöntämää lupaa.

(11) Nimettyjen viranomaisten ja osapuolten, joiden hallussa tämän puitepäätöksen soveltamisalaan kuuluva tieto on, olisi tarkistettava tiedon laatu ennen kuin se on annettu ja sen jälkeen henkilötietojen suojasta tehdyn puitepäätöksen 2006/XX/YOS mukaisesti.

(12) Silloin kun jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on suora pääsy tämän puitepäätöksen soveltamisalaan kuuluvaa tietoa sisältäviin sähköisiin tietokantoihin, myös muiden jäsenvaltioiden vastaavilla viranomaisilla pitäisi olla suora pääsy.

(13) Jos tietoon ei ole suoraa pääsyä verkossa, vastaavilla toimivaltaisilla viranomaisilla pitäisi olla suora pääsy keskushakemistoon, jossa yksilöidään selvästi tämän puitepäätöksen soveltamisalaan kuuluvat tiedot ja jossa voi suorittaa hakuja sen selvittämiseksi, onko sellainen tieto, johon heillä on pääsy tämän puitepäätöksen mukaisesti, saatavilla toisessa jäsenvaltiossa. Keskushakemiston olisi sisällettävä viittaus nimettyyn viranomaiseen, jonka hallussa kyseinen tieto on tai joka käsittelee sitä.

(14) Keskushakemiston tutkimisen perusteella löytynyttä tietoa koskevat tietopyynnöt olisi osoitettava nimetylle viranomaiselle liitteen I mukaista lomaketta käyttäen. Nimetyn viranomaisen olisi vastattava tietyn määräajan kuluessa joko antamalla tieto vastaavalle

[7] EUVL L […],[…], s. […].

toimivaltaiselle viranomaiselle tai perustelemalla, miksi se ei voi antaa tietoa heti tai lainkaan.

(15) Tietopyynnön perusteella tietoa toimittavalle nimetylle viranomaiselle olisi annettava valtuudet asettaa tiedon käytön ehdoksi käyttöohjeita, joiden olisi sidottava tietopyynnön esittänyttä toimivaltaista viranomaista.

(16) Jos kansallinen lainsäädäntö edellyttää ennakkolupaa, luvan pyytämisestä olisi vastattava se nimetty viranomainen, jonka hallussa tieto on. Luvan myöntämisestä vastaavan viranomaisen olisi vastattava tiettyyn määräaikaan mennessä pyynnön saamisesta. Jos tietopyyntö koskee tietoa, jota on tarkoitus käyttää todisteena rikoksesta, sen viranomaisen jäsenvaltion oikeusviranomaisen, jonka hallussa tieto on, olisi vastattava luvan myöntämisestä.

(17) Nimetyllä viranomaisella, jonka hallussa tieto on, olisi oltava oikeus kieltäytyä luvan myöntämisestä tässä puitepäätöksessä säädettyjen perusteiden nojalla.

(18) Jos tarvittavassa teknisessä infrastruktuurissa esiintyy tilapäisiä häiriöitä, kansallisten yhteysviranomaisten olisi hoidettava mahdollisuuksien mukaan tiedon antamiseen liittyvät nimettyjen viranomaisten tehtävät.

(19) Vastaavan toimivaltaisen viranomaisen olisi tallennettava kaikki tämän puitepäätöksen nojalla saatu tieto henkilötietojen suojasta tehdyssä puitepäätöksessä 2006/XX/YOS asetettuja edellytyksiä noudattaen. Tieto, joka on saatu käytettäväksi todisteina, olisi tallennettava asianomaisten rikosrekisteritietojen yhteyteen.

(20) Tiedon kohteena olevan henkilön oikeutta tutustua häntä koskevaan tietopyyntöön ja tietopyyntöön annettuun vastaukseen olisi käytettävä henkilötietojen suojasta tehdyssä puitepäätöksessä 2006/XX/YOS säädetyin edellytyksin.

(21) Jäsenvaltioiden viranomaisten olisi voitava tehdä kahden- tai monenvälisiä sopimuksia tai yhteistyöjärjestelyjä, jotka kuuluvat tämän puitepäätöksen soveltamisalaan, jotta tämän puitepäätöksen mukaista tietojenvaihtoa koskevia sääntöjä voitaisiin yksinkertaistaa ja helpottaa edelleen.

(22) Tässä puitepäätöksessä olisi säädettävä menettelystä, jolla määritetään vastaavuus viranomaisten välillä, joilla on pääsy eri tietoryhmiin, tietoon pääsyyn ja sen käyttöön sekä tietojen toimittamisessa tai keskushakemistossa käytettävään sähköiseen muotoon sovellettavista edellytyksistä, tietopyyntöön ja vastaukseen sovellettavista teknisistä eritelmistä sekä tietojen luovuttamistavoista.

(23) Turvallisuuskysymysten rajatylittävän luonteen vuoksi ehdotetun toimen tavoitteita, eli Euroopan unionissa saatavilla olevan tiedon vaihdon kehittämistä, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltion toimiessa yksin. Jäsenvaltioiden keskinäisen riippuvuuden vuoksi tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin Euroopan unionin tasolla. Neuvosto voi säätää toimenpiteitä EY:n perustamissopimuksen 5 artiklassa määrätyn ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklassa tarkoitetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. EY:n perustamissopimuksen 5 artiklassa tarkoitetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä puitepäätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(24) Tällä puitepäätöksellä ei vaikuteta Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston

nojalla käyttöön otettuihin toimivaltaisten viranomaisten erityisiin yhteistyöjärjestelyihin. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 47 artiklan mukaisesti tällä puitepäätöksellä ei myöskään vaikuteta yhteisön lainsäädännön mukaiseen henkilötietojen suojaan, josta on säädetty yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY[8].

(25) Tässä puitepäätöksessä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita,

ON TEHNYT TÄMÄN PUITEPÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kohde

1. Tässä puitepäätöksessä määritetään edellytykset ja säännöt, joiden nojalla liitteessä II luetellut tietojen ryhmät, jotka ovat jonkin jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten saatavilla, annetaan muiden jäsenvaltioiden vastaaville viranomaisille ja Europolille niiden avustamiseksi lakisääteisten tehtäviensä hoitamisessa rikosten ehkäisemistä, havaitsemista ja tutkintaa varten.

2. Tämän puitepäätöksen säännöksiä ei saa tulkita siten, että niiden noudattaminen haittaisi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa tarkoitettujen perusoikeuksien ja oikeusvaltion periaatteiden kunnioittamista koskevien menettelyllisten takeiden noudattamista.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä puitepäätöstä sovelletaan ennen syytteen vireillepanoa tapahtuvaan tiedon käsittelyyn.

2. Tämä puitepäätös ei sisällä velvoitetta kerätä ja säilyttää tietoa pakkotoimenpitein tai ilman niitä, silloin kun ainoana tarkoituksena on asettaa tieto muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tai Europolin saataville. Tietoa, joka on kerätty lakisääteisesti pakkotoimenpiteiden avulla, pidetään saatavilla olevana tietona, jonka saaminen on mahdollista tässä puitepäätöksessä asetetuin edellytyksin.

3. Tätä puitepäätöstä ei sovelleta, jos toimivaltaisten viranomaisten välillä sovelletaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston nojalla käyttöön otettu erityistä yhteistyöjärjestelyä.

4. Tämän puitepäätöksen säännökset eivät vaikuta vastavuoroisen oikeusavun tai rikosasioissa tehtyjen päätösten vastavuoroisen tunnustamisen yhteydessä sovellettaviin säännöksiin.

---

[8] EYVL C 281, 23.11.1995, s. 31.

3 artikla

Määritelmät

Tässä puitepäätöksessä

a) ’tiedolla’ tarkoitetaan liitteessä II lueteltuja olemassa olevia tietoja;

b) ’toimivaltaisella viranomaisella’ tarkoitetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 29 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan soveltamisalaan kuuluvia kansallisia viranomaisia, jotka on ilmoitettu 4 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, sekä Europolia Europol-yleissopimuksessa ja sen pöytäkirjoissa määrätyn Europolin toimivallan rajoissa;

c) ’vastaavalla toimivaltaisella viranomaisella’ tarkoitetaan toimivaltaista viranomaista, jonka on 5 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määritetty vastaavan toisen jäsenvaltion viranomaista tämän puitepäätöksen soveltamiseksi;

d) ’nimetyillä viranomaisilla’ ja ’nimetyillä osapuolilla’ tarkoitetaan 4 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ilmoitettuja viranomaisia ja osapuolia, joiden hallussa tieto tai keskushakemisto on;

e) ’kansallisella yhteysviranomaisella’ tarkoitetaan 4 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ilmoitettua viranomaista, joka on toimivaltainen antamaan tietoa tai jolla on pääsy tietoon, kun tämän puitepäätöksen nojalla käyttöön otetuissa teknisissä välineissä esiintyy häiriöitä;

f) ’suoralla pääsyllä’ tarkoitetaan sellaista automaattista pääsyä sähköiseen tietokantaan sen sisältämän tiedon tutkimiseksi ja saamiseksi, joka tapahtuu muualla kuin tietokannan sijaintipaikassa ja ilman toisen viranomaisen tai osapuolen väliintuloa;

g) ’keskushakemistolla’ tarkoitetaan tietohakemistoa, jonka tarkoituksena on yksilöidä selvästi sen sisältämä tieto ja jossa voidaan suorittaa hakuja erityisen hakutoiminnon avulla sen selvittämiseksi, onko tieto saatavilla.

4 artikla

Ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tämän puitepäätöksen voimaantulosta:

   a) tämän puitepäätöksen soveltamiseksi toimivaltaiset viranomaiset ja maininta niiden erityisestä toimivallasta kansallisen lainsäädännön nojalla;

   b) kansalliset yhteysviranomaiset eri tietoryhmille;

   c) nimetyt viranomaiset ja tarvittaessa nimetyt osapuolet eri tietoryhmille tai niihin liittyvälle keskushakemistolle, ja jokaisen nimetyn osapuolen osalta on

ilmoitettava nimetyn osapuolen hallussa olevaa tietoa koskevan tietopyynnön täytäntöönpanosta vastaava nimetty viranomainen;

d) eri tietoryhmien ja niihin liittyvän keskushakemiston säilyttäjä ja eri tietoryhmiin ja keskushakemistoon pääsyä koskevat säännöt, ja erityisesti, onko tietoon suora pääsy verkossa;

e) tarkoitus, jota varten kutakin eri tietoryhmää voidaan käsitellä, ja niiden jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten valtuudet, jotka voivat saada tiedon kansallisen lainsäädännön nojalla;

f) jos tiedon antaminen edellyttää viranomaisen ennakkoon myöntämää lupaa, asianomainen viranomainen ja sovellettava menettely;

g) tarvittaessa kanava, jonka välityksellä luovutetaan kuhunkin sellaiseen tietoryhmään kuuluva tieto, johon keskushakemistossa viitataan.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava välittömästi komissiolle muutoksista 1 kohdan mukaisesti ilmoitetuissa tiedoissa; tällä ilmoituksella korvataan vastaavat aikaisemmat ilmoitukset.

5 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten keskinäinen vastaavuus

1. Jotta voidaan määrittää toimivaltaiset viranomaiset, joilla on tämän puitedirektiivin mukaisesti pääsy saatavilla olevaan tietoon, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välistä vastaavuutta on arvioitava liitteessä III lueteltujen perusteiden ja 4 artiklan mukaisesti saatujen ilmoitusten nojalla kuuden kuukauden kuluessa tämän puitedirektiivin voimaantulosta.

2. Toimenpiteistä toimivaltaisten viranomaisten välisen vastaavuuden määrittämiseksi on päätettävä 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Seuraavat seikat on määritettävä:

a) eri tietoryhmien osalta, joihin jäsenvaltion kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on suora pääsy, ne muiden jäsenvaltioiden vastaavin valtuuksin toimivat toimivaltaiset viranomaiset, joilla on suora pääsy tietoon edellyttäen, että tietoa käytetään yksinomaan siihen tarkoitukseen, jota varten sitä on käsitelty ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa;

b) sellaisiin tietoihin liittyvien eri keskushakemistojen osalta, joihin jäsenvaltion kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on pääsy, ne muiden jäsenvaltioiden vastaavin valtuuksin toimivat toimivaltaiset viranomaiset, joilla on oikeus hakemiston tutkimiseen edellyttäen, että tietoa käytetään yksinomaan siihen tarkoitukseen, jota varten sitä on käsitelty ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa.

3. Tämän artiklan mukaisesti toteutetut toimenpiteet luokitellaan kuuluviksi EU Confidential -turvaluokkaan.

4. Tämän artiklan mukaisesti toteutettuja toimenpiteitä on mukautettava kuuden kuukauden kuluessa 4 artiklan 2 kohdan mukaisen ilmoituksen vastaanottamisesta.

6 artikla

Tiedonantovelvollisuus

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että muiden jäsenvaltioiden vastaaville toimivaltaisille viranomaisille ja Europolille annetaan tietoa tässä puitepäätöksessä asetetuin edellytyksin, kun kyseiset viranomaiset tarvitsevat kyseistä tietoa suorittaakseen rikosten ehkäisemiseen, havaitsemiseen ja tutkintaan liittyvät lakisääteiset tehtävänsä.

7 artikla

Käyttötarkoituksen rajaaminen

Tämän puitepäätöksen mukaista tietoa saa käyttää ainoastaan siihen rikoksen ehkäisemiseen, havaitsemiseen tai tutkintaan, jota varten tieto annetaan.

8 artikla

Nimettyjen viranomaisten ja nimettyjen osapuolten velvoitteet

1. Nimetyn viranomaisen ja nimetyn osapuolen on varmistettava tiedon laatu ennen tiedon antamista ja sen jälkeen henkilötietojen suojasta tehdyn puitepäätöksen 2006/XX/YOS mukaisesti ja ilmoitettava välittömästi vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista tiedon laatuun vaikuttavista seikoista.

2. Tieto on annettava sillä kielellä, jolla se on saatavilla.

3. Jos tieto annetaan 11 artiklan mukaisen tietopyynnön perusteella, henkilötietojen suojasta tehdyn puitepäätöksen 2006/XX/YOS 10 artiklassa säädettyjen vaatimusten lisäksi on tallennettava seuraavat tiedot:

   a) tietopyynnön viitetiedot;

   b) tiedon luovuttamiseen luvan antaneen virkamiehen nimi.

4. Rekisteri, joka sisältää asiakirjat ja/tai kirjaustiedot, on toimitettava henkilötietojen suojasta tehdyn puitepäätöksen 2006/XX/YOS mukaisesti toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle.

5. Tietojen kirjaamista ja tallentamista koskevat tekniset eritelmät on annettava 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9 artikla

Suora pääsy tietoihin

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toisten jäsenvaltioiden vastaavilla toimivaltaisilla viranomaisilla ja Europolilla on suora pääsy sellaisiin sähköisiin tietokantoihin sisältyvään tietoon, johon vastaavilla kansallisilla viranomaisilla on suora pääsy.

2. Jos 1 artiklassa tarkoitettu suora pääsy ei ole mahdollista, sovelletaan 10 artiklaa.

3. Tekniset toimenpiteet, joita suora pääsy edellyttää, on toteutettava 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

10 artikla

Suora pääsy keskushakemistoon

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että muiden jäsenvaltioiden vastaavilla toimivaltaisilla viranomaisilla ja Europolilla on suora pääsy sitä tietoa koskevaan keskushakemistoon, johon ei ole suoraa pääsyä, ja jäsenvaltioiden on otettava tätä varten käyttöön asianmukainen tekninen infrastruktuuri.

2. Keskushakemistossa on oltava ainakin viittaus tietoryhmään, johon tieto liittyy, ja siihen nimettyyn viranomaiseen, jonka hallussa tieto on tai joka käsittelee sitä ja joka vastaa keskushakemiston hallinnoinnista tätä puitepäätöstä sovellettaessa.

3. Keskushakemiston luomisen edellyttämät säännöt annetaan ja sen sähköinen muoto valitaan 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

11 artikla

Tietopyyntö

1. Jos vastaava toimivaltainen viranomainen keskushakemistoa tutkiessaan saa hakuosuman, viranomainen voi esittää liitteen I mukaisen tietopyynnön ja lähettää sen nimetylle viranomaiselle saadakseen tiedon, johon keskushakemistossa viitataan.

2. Nimetyn viranomaisen on vastattava 12 tunnin kuluessa tietopyynnön vastaanottamisesta, tarvittaessa 13 artiklassa tarkoitetun luvan saatuaan.

3. Jos nimetty viranomainen ei voi antaa pyydettyä tietoa heti tai lainkaan, kieltäytyminen on perusteltava vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle lähetettävässä vastauksessa. Vastauksessa on lisäksi tarvittaessa mainittava menettely, jota saatavilla olevan tiedon saaminen tai sen saaminen nopeammin edellyttää.

4. Jos nimetty viranomainen ei ole toimivaltainen käsittelemään tietopyyntöä, sen on ilmoitettava välittömästi asiasta sen nimetyn viranomaisen vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka hallussa pyydetty tieto on tai joka käsittelee sitä.

Keskushakemistossa esitetty viittaus nimettyyn viranomaiseen on tarvittaessa oikaistava.

5. Tietopyynnön vastaanottava nimetty viranomainen voi asettaa tiedon käytön ehdoksi käyttöohjeita 12 artiklan mukaisesti.

6. Kaikki luovutukset on tehtävä välineillä, jotka takaavat tiedon koskemattomuuden ja aitouden.

7. Tietopyynnön ja vastauksen sähköistä muotoa ja niiden luovuttamisvälineitä koskevat tekniset eritelmät on annettava 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

12 artikla

Käyttöohjeet

1. Nimetty viranomainen voi vastauksessaan rajoittaa tiedon käyttöä ohjein, jotka se katsoo tarpeellisiksi, jotta:

   a) voidaan välttää meneillään olevan tutkinnan menestyksen vaarantaminen;

   b) voidaan suojata tietolähdettä tai luonnollisen henkilön fyysistä koskemattomuutta;

   c) voidaan suojella tiedon luottamuksellisuutta kaikissa käsittelyvaiheissa.

2. Käyttöohjeet sitovat tietopyynnön esittänyttä toimivaltaista viranomaista.

3. Käyttöohjeiden esittämistä koskeva malli on laadittava 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

13 artikla

Ennakkolupa

1. Jos kansallinen lainsäädäntö tätä edellyttää, tiedon antamisen edellytyksenä on ennakkoluvan saaminen, ellei kieltäytymiseen ole 14 artiklassa tarkoitettua perusteltua syytä. Nimetyn viranomaisen on pyydettävä lupa ja luvan myöntämisestä vastaavan viranomaisen on vastattava siihen 12 tunnin kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

2. Jos tietoa on tarkoitus käyttää todisteena rikoksesta, ennakkolupa on pyydettävä nimetyn viranomaisen jäsenvaltion oikeusviranomaiselta.

14 artikla

Perusteet kieltäytymiseen

1. Nimetty viranomainen voi kieltäytyä antamasta tietoa seuraavin perustein:

   a) välttääkseen vaarantamasta meneillään olevan tutkinnan menestystä;

b) suojatakseen tietolähdettä tai luonnollisen henkilön fyysistä koskemattomuutta;

c) suojatakseen tiedon luottamuksellisuutta kaikissa käsittelyvaiheissa;

d) suojatakseen sellaisten henkilöiden perusoikeuksia ja vapauksia, joita koskevia tietoja käsitellään tämän puitepäätöksen mukaisesti.

2. Kieltäytymisperusteiden esittämistä koskeva malli on laadittava 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

15 artikla

Tilapäis- ja varajärjestelyt

Jos tiedon antamiseen käytettävässä teknisessä infrastruktuurissa esiintyy tilapäisiä häiriöitä, tieto on annettava mahdollisuuksia mukaan kansallisten yhteysviranomaisten välityksellä.

16 artikla

Jäljitettävyys

Vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on

a) tallennettava kaikki tieto 8 artiklan mukaisesti;

b) tallennettava kaikki tämän puitepäätöksen mukaisesti saatu tieto ja jäljennös 11 artiklan mukaisesti esitetystä tietopyynnöstä asianomaisten rikosrekisteritietojen yhteyteen, jos tiedon käyttämiseen todisteena on saatu lupa.

17 artikla

Tiedonsaantioikeus

Henkilötietojen suojasta tehdyssä puitepäätöksessä 2006/XX/YOS säädetyin edellytyksin tiedon kohteena olevalla henkilöllä on oltava oikeus tutustua häntä koskevaan 11 artiklan mukaiseen tietopyyntöön ja siihen annettuun vastaukseen sekä 12 artiklan mukaisesti laadittuihin käyttöohjeisiin.

18 artikla

Tämän puitepäätöksen soveltamisalaan kuuluvat viranomaisten tekemät kahdenväliset yhteistyösopimukset

1. Jotta jäsenvaltiot voivat yksinkertaistaa tai helpottaa tämän puitepäätöksen mukaista tietojenvaihtoa koskevia sääntöjä, ne saavat tehdä tämän puitepäätöksen soveltamisalaan kuuluvia kahden- tai monenvälisiä sopimuksia tai järjestelyjä, jotka ovat yhteensopivia tämän puitepäätöksen ja henkilötietojen suojasta tehdyn

puitepäätöksen 2006/XX/YOS kanssa.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisista sopimuksista tai järjestelyistä.

19 artikla

Komitea

1. Viitattaessa tähän artiklaan komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä puheenjohtajan ehdotuksesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistun työjärjestyksen mallin pohjalta.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 205 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvoston on tehtävä komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

4. Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

   Jos toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai jos lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä ja antaa siitä tiedon Euroopan parlamentille.

5. Neuvosto voi päättää ehdotuksesta määräenemmistöllä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa.

   Jos neuvosto on tässä määräajassa ilmaissut määräenemmistöllä vastustavansa ehdotusta, komissio tarkastelee sitä uudelleen. Se voi tehdä neuvostolle muutetun ehdotuksen, tehdä ehdotuksensa uudelleen tai antaa säädösehdotuksen.

   Jos neuvosto ei ole tässä määräajassa antanut ehdotettua täytäntöönpanosäädöstä eikä ilmoittanut vastustavansa ehdotusta täytäntöönpanotoimenpiteiksi, komissio antaa ehdotetun täytäntöönpanosäädöksen.

6. Jäsenvaltioiden edustajat nimetään tämän puitepäätöksen täytäntöönpanosta vastaavista viranomaisista. Kukin jäsenvaltio nimeää yhden edustajan.

20 artikla

Täytäntöönpano ja soveltaminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän puitepäätöksen noudattamisen edellyttämät toimenpiteet tässä puitepäätöksessä asetetuissa määräajoissa ja viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2007.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja neuvostolle kyseiseen määräaikaan mennessä säännökset, joilla tästä puitepäätöksestä aiheutuvat velvoitteet saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja kansallisten säännösten ja tämän puitepäätöksen säännösten välinen vastaavuustaulukko.

3. Viimeistään joulukuussa 2008 ja sen jälkeen joka toinen vuosi neuvosto arvioi tämän puitepäätöksen täytäntöönpanoa ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen täysimääräisen noudattamisen varmistamiseksi, ja arviointi suoritetaan komission kertomuksen pohjalta, joka laaditaan 2 kohdan mukaisesti saatujen tietojen ja henkilötietojen suojasta tehdyn puitepäätöksen 2006/XX/YOS 31 artiklan mukaisesti perustetun työryhmän kuulemisen perusteella.

21 artikla

Voimaantulo

Tämä puitepäätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Tietopyyntö

[PYYNTÖ]

Allekirjoittanut viranomainen [toimivaltaisen viranomaisen nimi] **esittää tällä asiakirjalla tietopyynnön** [sen nimetyn viranomaisen nimi, jonka hallussa pyydetyt tiedot ovat tai joka käsittelee niitä] **saadakseen jäljempänä täsmennetyt tiedot** [osuman viitetiedot].

1) Pyynnön kohteena olevat tietoryhmät:

2) Tietopyynnön esittävä toimivaltainen viranomainen:

Nimi :
Osoite:
Jäsenvaltio:
Puhelin:
Faksi:
S-posti:

3) Nimetty viranomainen:

Nimi :
Osoite:
Jäsenvaltio:
Puhelin:
Faksi:
S-posti:

4) Kyseessä olevat rikoslajit tai rikollisen toiminnan muodot:

5) Tarkoitus, jota varten tietoa pyydetään:

6) Niiden tiedossa olevien henkilöjen henkilöllisyys, joihin liittyvän toiminnan vuoksi tietoa pyydetään:

7) Käytetäänkö tietoja todisteena rikoksesta:

[Paikka], [päiväys] <ALLEKIRJOITUS>

[VASTAUS]

[Viranomaisen nimi] esittämän tietopyynnön perusteella allekirjoittanut viranomainen [viranomaisen nimi] velvoittaa [viranomaisen nimi] noudattamaan seuraavia ohjeita täten toimitettua tietoa käytettäessä:

Käyttöohjeet

(1) Tämän puitepäätöksen nojalla saatua tietoa saa käyttää ainoastaan rikosten ehkäisemisen, havaitsemisen ja tutkinnan mahdollistamiseksi, helpottamiseksi tai nopeuttamiseksi.

(2) [Muu ohje].

[Paikka], [päiväys] <ALLEKIRJOITUS>

LIITE II

Tiedot, jotka tämän puitepäätöksen nojalla voidaan saada rikosten ehkäisemistä, havaitsemista tai tutkintaa varten

Tässä puitepäätöksessä asetetuin edellytyksin on mahdollista saada seuraaviin tietoryhmiin kuuluvaa tietoa:

– DNA-profiilit eli DNA-analyysitulosten vaihdosta 25 päivänä kesäkuuta 2001 annetussa neuvoston päätöslauselmassa 2001/C 187/01[9] määriteltyyn eurooppalaiseen standardijoukkoon (ESS) kuuluvan seitsemän DNA-markkerin perusteella muodostettu numero- ja kirjainkoodi; nämä markkerit eivät sisällä tietoja erityisistä perinnöllisistä ominaisuuksista;

– sormenjäljet;

– ballistiset tiedot;

– ajoneuvojen rekisteröintitiedot;

– puhelinnumerot ja muut viestintätiedot, lukuun ottamatta sisältöä ja liikennettä koskevia tietoja, elleivät nämä tiedot ole nimetyn viranomaisen hallussa;

– henkilöjen tunnistamisen edellyttämät vähimmäistiedot väestörekistereistä.

[9] EYVL C 187, 3.7.2001, s. 1.

LIITE III

Perusteet toimivaltaisten viranomaisten keskinäisen vastaavuuden määrittämiseksi 5 artiklan mukaisesti

Edellä 19 artiklassa tarkoitetun komitean on määritettävä seuraavien seikkojen perusteella vastaavat toimivaltaiset viranomaiset kaikkien liitteessä II lueteltujen tietoryhmien osalta.

I Kaikkien niiden jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten nimet, joiden hallussa liitteessä II luetellut tiedot ovat tai joilla pääsy yhteen tai useampaan liitteessä II lueteltuun tietoryhmään.

I.1 Viranomaisten toimivalta eriteltynä kunkin liitteessä II luetellun tietoryhmän mukaan

I.1.a tiedon keräämiseen tai luomiseen

I.1.b tietoon pääsyyn

I.1.c tiedon käyttöön

I.1.d tiedon muuntyyppiseen käsittelyyn.

I.2 Tarkoitus, jota varten viranomaiset voivat käyttää tietoa sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jonka hallussa tieto on, eriteltynä kunkin liitteessä II luetellun tietoryhmän mukaan

I.2.a ehkäisemiseen

I.2.b havaitsemiseen

I.2.c tutkintaan.

II Jäsenvaltioiden 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla ilmoittaman toimivaltaisen viranomaisen nimi

II.1 Viranomaisen toimivalta eriteltynä kunkin liitteessä II luetellun tietoryhmän mukaan

II.1.a tiedon keräämiseen tai luomiseen

II.1.b tietoon pääsyyn

II.1.c tiedon käyttöön

II.1.d tiedon muuntyyppiseen käsittelyyn.

II.2 Tarkoitus, jota varten tietoja voidaan kansallisen lainsäädännön mukaan käsitellä, eriteltynä kunkin liitteessä II luetellun tietoryhmän mukaan

II.2.a ehkäisemiseen

II.2.b havaitsemiseen

II.2.c tutkintaan.

ANNEX IV

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

Policy area(s): Justice and Home Affairs

Activit(y/ies): 1806 – Establishing a genuine area in criminal and civil matters

Title of action: Proposal for a Council Framework Decision on the exchange of information under the principle of availability

1. BUDGET LINE(S) + HEADING(S)

NA

2. OVERALL FIGURES

2.1. Total allocation for action (Part B): € million for commitment

NA

2.2. Period of application:

Starting 2006.

2.3. Overall multi-annual estimate of expenditure:

(a) Schedule of commitment appropriations/payment appropriations (financial intervention) *(see point 6.1.1)*

€ million (*to three decimal places)*

	[2006]	[2007]	[2008]	[2009]	[2010]	[2011]	Total
Commitments							
Payments							

(b) Technical and administrative assistance and support expenditure *(see point 6.1.2)*

Commitments							
Payments							

Subtotal a+b							
Commitments							
Payments							

(c) Overall financial impact of human resources and other administrative expenditure *(see points 7.2 and 7.3)*

Commitments/ payments	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	2,172

TOTAL a+b+c							
Commitments	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	2,172
Payments	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	2,172

2.4. Compatibility with financial programming and financial perspective

NA

2.5. Financial impact on revenue:

Proposal has no financial implications

3. BUDGET CHARACTERISTICS

Type of expenditure		**New**	**EFTA contribution**	**Contributions form applicant countries**	**Heading in financial perspective**
Non-comp	Non-diff	NA	NA	NA	**No** NA

4. LEGAL BASIS

Article 30, and 34 (2)(b)TEU

5. DESCRIPTION AND GROUNDS

5.1. Need for Community intervention

5.1.1. Objectives pursued

The Framework Decision establishes an obligation for Member States to make existing information that is accessible to their competent authorities, also accessible to the competent authorities of other Member States and to Europol. It lays down the obligation to make information contained in electronic databases, and directly accessible to competent authorities via online access also accessible via the same means to the competent authorities of other Member States and to Europol. Where this information is indirectly accessible based on an authorisation of an authority other than the one that controls the data, the authorisation shall be given promptly unless a ground for refusal foreseen by this Framework Decision exists. It also lays down the obligation to provide online access to index data of information that is not accessible

online, and to transfer that information further to a formal information demand. It furthermore lays down the limits to these obligations.

Furthermore, according to the Articles 5 and 19 of the Framework Decision a committee, composed of the representatives of the Member States and chaired by a representative of the Commission, shall assist the Commission in order to determine the equivalence between competent authorities of the Member States and to develop, where necessary, technical details of the exchange of information.

5.1.2. Measures taken in connection with ex ante *evaluation*

Representatives of the Governments and of the independent supervisory authorities of the Member States as well as of the European Data Protection Supervisor, Europol and Eurojust were consulted. In particular, taking into account different views the Commission proposes to establish the information exchange on the basis of the principle of availability. In order to estimate the possible cost caused by this measure, the Commission verified the cost (travel expenses, secretarial support for the preparation and organisation of meetings) estimated for the Committee proposed in Article 3(3) of the Proposal for a Council Decision on the improvement of police cooperation between the Member States of the European Union, especially at the internal borders and amending the Convention implementing the Schengen Agreement - COM (2005) 317, 18 July 2005 -, and those currently incurred by the Working Party established according Article 29 of Directive 95/46/EC.

5.2. Action envisaged and budget intervention arrangements

The above mentioned Committee will probably meet regularly, estimated three times a year, whenever necessary. One participant per Member State will have to be reimbursed.

5.3. Methods of implementation

All meetings will have to be organised and hosted by the Commission. The Commission will have to provide secretarial services for the above mentioned committee and to prepare/organise their meetings.

6. FINANCIAL IMPACT

6.1. Total financial impact on Part B - (over the entire programming period)

6.1.1. Financial intervention

NA

6.1.2. Technical and administrative assistance, support expenditure and IT expenditure (commitment appropriations)

NA

6.2. Calculation of costs by measure envisaged in Part B (over the entire

programming period)

NA

7. IMPACT ON STAFF AND ADMINISTRATIVE EXPENDITURE

The impact on staff and administrative expenditure will be covered in the context of allocation of resources of the lead DG in the context of the annual allocation procedure.

The allocation of posts also depends on the attribution of functions and resources in the context of the financial perspectives 2007-2013.

7.1. Impact on human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources		Total	Description of tasks deriving from the action
		Number of permanent posts	Number of temporary posts		
Officials or temporary staff	A B C	0.25 A 0,50 B 1,00 C		0,25A 0,50B 1,00C	Providing secretarial support, preparing the meetings of the working party and the committee
Other human resources					
Total					

7.2. Overall financial impact of human resources

Type of human resources	Amount (€)	Method of calculation *
Officials Temporary staff	1rst year: 189. 000	1 X 108 000 0.5 X 108 000 0,25 X 108.000 = 189 .000
Other human resources (specify budget line)		
Total	189.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

7.3. Other administrative expenditure deriving from the action

Budget line (number and heading)	Amount €	Method of calculation
Overall allocation (Title A7) A0701 – Missions A07030 – Meetings A07031 – Compulsory committees A07032 – Non-compulsory committees A07040 – Conferences A0705 – Studies and consultations Other expenditure (specify)	55.000	3 meetings * (25 * 740€) *per annum*
Information systems (A-5001/A-4300)		
Other expenditure - Part A (specify)		
Total	55.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

Specify the type of committee and the group to which it belongs.

I.	Annual total (7.2 + 7.3)	€ 244.000
II.	Duration of action	
III.	Total cost of action (I x II)	

8. FOLLOW-UP AND EVALUATION

8.1. Follow-up arrangements

The working party and the committee will lay down their rules of procedure, including rules on confidentiality. The European Parliament will be informed analogous to Article 7 of Council Decision 99/468/EC of 28 June 1999 laying down the procedures for the exercise of implementing powers conferred on the Commission - OJ L 184, 17.7.1999, p. 23.

8.2. Arrangements and schedule for the planned evaluation

NA

9. ANTI-FRAUD MEASURES

NA